

ת"פ 13762/12/18 - מדינת ישראל נגד זוהיר אבו חמאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13762-12-18 מדינת ישראל נ' אבו חמאד

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מאשימה מדינת ישראל
נגד באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נאשם זוהיר אבו חמאד
באמצעות עו"ד מונעם ת'אבת

החלטה

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבל דבר במרמה. על פי הנטען בכתב האישום, עובר ליום 1.8.17 רכש הנאשם מאחר, שזהותו אינה ידועה, רישיון נהיגה זמני מזויף על שמו תמורת 3,000 ₪. ביום 1.8.17 הגיע הנאשם למשרד הרישוי, טען בכזב לפני הפקידה כי עבר את מבחן הנהיגה בנתניה ביום 29.5.17, הציג לה את הרישיון הזמני המזויף וביקש לקבל רישיון קבוע.
- לפני בקשה לביטול כתב האישום בטענה של הגנה מן הצדק. על פי הנטען, היה על המאשימה לנקוט בתיק זה בהליך של הסדר מותנה כנגד הנאשם ולהימנע מהגשת כתב אישום בעניינו. נטען כי עניינו של הנאשם עומד בתנאי הסף שנקבע בחוק לעריכת הסדר מותנה וכן בכללים שנקבעו בהנחיית פרקליט המדינה מספר 4.3042 בעניין זה. לבקשה צורפה רשימה של שישה- עשר תיקים שבהם נערך הסדר מותנה בגין עבירות של שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבל דבר במרמה ונטען כי החלטת המאשימה להעמיד את הנאשם לדין מפלה אותו לרעה ביחס לנאשמים באותם תיקים.
- המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה וטענה כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאי החוק המאפשרים עריכת הסדר מותנה, הן בשל עמדתה העונשית, הן בשל כך שקיים עניין ציבורי רב בהעמדתו לדין, לנוכח הסכנה שיצרו מעשיו ולנוכח העובדה כי לנאשם הרשעה קודמת מבית משפט לתעבורה בעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה (לא הוצא מעולם). לבסוף נטען כי הסדר מותנה דורש הודאה של הנאשם במיוחס לו וקבלת אחריות על המעשים, בעוד שבהודעתו במשטרה עמד הנאשם על כך שלא ידע כי הרישיון אותו הציג במשרד הרישוי הוא מזויף.
- דינה של הטענה המקדמית להידחות מהטעמים שיפורטו להלן;
- ראשית, כמפורט בשולי כתב האישום שהוגש לבית המשפט, המאשימה הודיעה כי עשויה לבקש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, ומשכך, אין מתקיים התנאי שנקבע בסעיף 67א(ד)(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח

משולב] התשמ"ב-1982.

6. שנית, אין חולק כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירת תעבורה, אשר פסק הדין בה ניתן כביום 4.2.16, כשנה וחצי לפני ביצוע העבירה בתיק הנוכחי בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי אין מדובר ב"עבר פלילי".

הוראת סעיף 67א(ד)(2) קובעת כי אחד התנאים לעריכת הסדר מותנה הוא:

**"אין פרט רישום כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים
התשמ"א-1981 (בסימן זה- חוק המרשם הפלילי) שנרשם בעניינו של
החשוד, בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה נושא ההסדר..."**

סעיף 2(1) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים קובע כי פרטי הרישום כוללים, בין היתר:

**"הרשעות ועונשים של בית משפט או בית דין בפלילים (להלן- בית משפט)
בשל פשעים ועוונות (להלן- עבירות)".**

בית משפט לתעבורה הוא בית משפט הדין, בין היתר, גם בפשעים ועוונות, ובעניינו של הנאשם דן בית המשפט לתעבורה בעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה, שהיא עבירה פלילית מסוג עוון.

אמנם, תקנה 2 לתקנות המרשם הפלילי ותקנת השבים (פרטי רישום שלא יירשמו או שלא יימסר מידע עליהם והעבירות שהרשעה בהן לא תפסיק את תקופות ההתיישנות או המחיקה) התשמ"ד-1984 קובעת סייגים מסוימים למסירת מידע על עבירות תעבורה, אשר אינם חלים בעניינו, ואולם הוראה זו מחדדת את דבר היותן של עבירות תעבורה "פרט רישום" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק המרשם הפלילי. ודוק, כאשר המחוקק ביקש להחריג פריטים מסוימים מהגדרת "פרט רישום", עשה זאת באופן מפורש בתקנה 1 לתקנות הנ"ל, אשר אינה כוללת בתוכה עבירות תעבורה.

7. לפיכך, אין מתקיים בעניינו של הנאשם גם התנאי שנקבע בסעיף 67א(ד)(2) לחוק סדר הדין הפלילי המאפשר עריכת הסדר מותנה בעניינו.

מעבר לדרוש אוסיף, כי אף אם עבירת התעבורה בה הורשע הנאשם לא הייתה נחשבת "פרט רישום" שקיומו פוסל אפשרות לעריכת הסדר מותנה, הרי ששיקול הדעת שהפעילה התביעה, ולפיו הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירת תעבורה היא רלבנטית ומקימה עניין ציבורי משמעותי באכיפה פלילית של העבירה הנוכחית בה הוא מואשם, הוא שיקול דעת סביר שעל פי ההלכה הפסוקה, בית המשפט יימנע, ככלל, מלהתערב בו (ראו למשל בג"ץ 8088/14 פרחאט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.9.17)). במקרה דנן לא מצאתי עילה המצדיקה התערבות בשיקול דעת התביעה.

8. לבסוף, כפי שעולה מתוך תגובת המאשימה, בהודעתו במשטרה כפר הנאשם באשמה וממילא לא היה מקום לפנות אליו בהצעה לעריכת הסדר מותנה. החלטתה של המאשימה לשיקול עובדה זו כאשר הנאשם ביקש לערוך בעניינו הסדר מותנה לאחר שהוגש כתב האישום אף היא סבירה, ואין מדובר בשיקול זר שיש לבטלו.

9. על רקע האמור, ובהינתן העובדה כי אין מתקיימים תנאי הסף המאפשרים עריכת הסדר מותנה עם הנאשם, אין מקום להשוות בין ההחלטה על העמדתו לדין פלילי של הנאשם לבין החלטות שהתקבלו בעניינם של אחרים שאליהן התייחס ב"כ הנאשם בבקשתו.

10. הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

11. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו סיוון תשע"ט, 18 יוני 2019, בהעדר הצדדים.